ժէ.՝ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4507 | 14/27 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1900 | ՀԻՆԳՇԱԲԹ | 5 ՐԱՄԱԶԱՆ 1318 | ժէ.՝ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 4507

درعلمخانه اداره سی‌نڭ (كلوآر) ده‌طلغ ده‌يلرى

ՊՈԼԻՍ Գալաթիա, Նորատունկեան Խան

Les annonces sont reçues
à la Direction du Journal "AREVELK"
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պէտք է ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

Ազգային, Գրական եւ Քաղաքական

20 ՓԱՐԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Տարւոյ եւ կիսամեայ համար	առանձին	140	Գր.
» » » »	վերամուծեալ	70	»
» » » »	նոր ամրագրող	40	»
Օտար երկիրներու համար	առանձին	40	Ոսկ.
» » »	վերամուծեալ	20	15

Գրամի վոխարէնի փոստայի փուլ կ'ընդունուի, » դրուշի փուլը 100 դրուշի հաշուով:

Ձեռակոս բոլոր առած ծախքի բաժանորդագրողը կը վճարէ:

Յանուցմանց համար պէտք է դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

ՍԱՐԸԵԱՆԻ ՀԻԻԱՆԴՈՒԹԻՒՆԸ

Ծայրայեղօրէն ահռելի էր այն սարսռազդեցիկ բօթը զոր գուժեց այնքան յուզեալ եւ յուզիչ հեչտերով՝ իր փափուկ զգայնոտութեամբը ծանօթ Որբերեան իր մէկ թղթակցութեան մէջ, հրատարակուած Արեւելքի վերջին չարաթ օրուան թիւով, Սարըեան հիւանդը վերնագիրը ինքնին բաւական էր ցնցելու զայն տեսնողին ջիղերը եւ բոլոր էութեամբը դղրդելու ընթերցողին միաքն ու հոգին, սիրան ու մարմինը: Սարըեանի կաթուածահար անկումն իմահիճ մարդկային յաւէտ վշտալի դժբաղդութեանց մէկ ցաւագին օրինակը ըլլալէն զատ, ունի նաեւ սա երկու առանձնայատուկ պարագաները ալ որ 1. կրթական բազմարդիւն պաշտօնէի մը եղերական վիճակը աչքի առջեւ կը դնէ, 2. անոր յարատեւօրէն անցկալը ի յաւէտ կ'ածէ, անցեալ մը որուն հետ կապուած է կրթական հաստատութեանը ամէնէն բեղմնաւոր շրջանը. դէտ մէկդի կը թողում հազարաւոր աշակերտներու ստացած բարեկանացուցիչ պարարով ճոխանալը, իսկ ինչ որ Սարըեանի յաւէտ վառքը պիտի կազմէ եւ կրթական գործունէութեան տարեգրութեանց մէջ իր անունը անջինջ եւ չոշորդուն պիտի պահէ, իր այն ոգին եւ ընթացքն է որ ժողովրդեան ամէնէն գեղջուկ, ամէնէն յետնեալ, ամէնէն մոռցուած, խեղճ, մանաւանդ մայրենի լեզուն կորուսած խաւերուն մէջ բանալ տուաւ վարժարաններ, մեծ մասամբ, գիւղական մեծ քաղաքներու կամ գիւղաքաղաքներու մէջ, որոնք բազդատաբար նուազ կարօտ են: Իսկ անոնց ալ իր վարած վարժարաններուն տուած հետեւելի կրթական օրինակներով օգտակար եղաւ:

Այսքան արգասաւոր գործունէութեան մը յիշատակները իր ետեւ ունենալով՝ երբ այսօր անկողին կ'իյնայ Սարըեան կաթուածահար, չի կրնար գոնուիլ մայրենի լեզուի եւ գրի վրայ գաղափար ուենցող մէկը որ խորին ցաւով չհամակուի, ու չողբայ բաղդին անողոք դառնութեանը վրայ, որուն ենթարկուած կը մնայ ան: Իսկ երբ յիշէ թէ մանկամարդ կին մը եւ հինգ մանրիկ զաւակներ ունի՝ որոնք իրմէ զատ ապաւէն չունին աշխարհի վրայ, իսկ անիկա ալ ոչինչ ունէր անոնց համար բացի իր կեանքէն, այլեւս կը չուարի ու կը խելագնի ամէն զգայուն մարդ, տեսնելով վիճակը որ վերապահուած է եղեր կրթական այսպիսի ժիր եւ արդիւնաւոր մշակի մը: Իսկ այս տողերը գրողին համար որ իրը քսանհինգ տարուան ծանօթութիւն ունի անոր հետ, այնպիսի մեծ տպաւորութիւն ըրած է իր արդի վիճակը որ հեղձամղձուկ կը հեծէ այդ գոյքը լսելէն ի վեր եւ սրտագին կ'արտասուէ գրութեան սիզիրէն մինչեւ վերջը, ու այլեւս չկրնալով չարունակել՝ կ'ընկղմի իր զգացած ցաւերուն ալեաց խորագոյն անդունդը, ցանկալով մոռնալ իր անձին էութիւնը իսկ:

ՅՈՒՍԱԿ

ԲԺՇԿԱ-ՀՈԳԵԲԱՆԱԿԱՆ

ԹՈՔԱԽՏԱՒՈՐԻՆ ՄՏԱՒՈՐԱԿԱՆ ՎԻՃԱԿԸ

Մոնթիլիէ, 18 Դեկտ.

Գուցէ յօդուածիս վերնագիրը քիչ մը խրտչեցնէ ընթերցող հասարակութիւնը՝ որ պիտի կարծէ թէ վերացական կարգ մը դաղափարներ պիտի չարայարենք որոնք երբեմն անօգուտ են եւ երբեմն ալ ձանձրացուցիչ հասարակ ժողովուրդին համար: Բայց չենք ուշանար աւելցնել թէ՝ մեր յօդուածը՝ որ զուտ քաղուածք մըն է Տօքթոր Լէֆիւլի մանրակրիտ մէկ ուսումնասիրութենէն (եզական իր տեսակին մէջ)՝ օրքան օգտակար, նոյնքան ալ հետաքրքրական է:

Թոքախտի սկիզբները, երբ դեռ մանրէները մեծ աւեր չեն կատարած, հիւանդին (աւելի երիտասարդ հիւանդի մը վրայ կը խօսիմ քան տարիքը առած) մտաւորական կարողութիւնները լաւ վիճակի մէջ կը գտնուին, ենթական իր օրական գործերով կրգրաղի, իր մտքին մէջ նմանելի փոփոխութիւն մը առանց տեղի ունենալու: Շատ անգամ ալ գործունէական տեսակ մը գրգռութեամբ մտաւորական կարողութիւնները մասնաւոր կերպով կը օրին: Նախ յանկարծակիի եկած, յետոյ մտատանջ՝ ենթակային բարեկամները, ազգականները ներկայ կը գտնուին անոր մտային կարողութիւններու ծաղկման, բեղմնաւորման, իմացականութեան զարկին: Անոր յիշողութիւնը դասղութիւնը, տրամաբանական նրբութիւնը, քննադատական ոգին, վերջապէս մտային բոլոր կարողութիւնները իրենց կատարելութեան կը հասնին կամ անմիջապէս եւ կամ յաջորդաբար, երբեմն անբաղդատելի ճոխութեամբ:

Սոյն երեւոյթը ա՛լ աւելի հետաքրքրական կը դառնայ, երբ նկատի ունենանք թէ ֆիլիքական կարողութիւնները փոխանակ աճելու՝ անփոփոխ կը մնան, քիչ յետոյ զգալի անկումի մը ենթարկուելու համար: Որով դէմքին դալկութիւնը, մարմնին նիհարութիւնը, ախորժակի կորուսը, անարիւնութիւնի եւ վերջապէս մարդկային նիւթի զանգուածին ընդհանուր տպաւորիչը հակազակը մը կը ներկայացնեն երիտասարդ թոքախտաւորին վառ մտաւորականութեան հետ: Հետզհետէ որքան որ թոքային խոցուածները պիտի յառաջանան, ուղեղային յատկութիւններն ալ պիտի սահմանուին: Մտաւորական կարողութիւններու անկումը կ'արագայտուի նախ ընդհատական եւ անցողական ծուլութեամբ. քիչ վերջ ուղեղին գործունէութիւնը աւելի կը տկարանայ եւ միտքը հանգչելու համար երկար եւ անպտուղ դադարներու կը կարօտի:

Գրեթէ զուգահեռական կերպով, հիւանդութեան սկիզբը կարեւոր նշան մը կը նշմարուի, որ կը կայանայ մտաւորական ծայրայեղ գրգռութեան մը մէջ: Ենթական կ'ունենայ հազարաւէկ տեսակ խորհուրդ: Գործի մէջ շատ մը հնարքներու կը դիմէ, շատ մը կարգադրութիւններու կը ձեռնարկէ, փոփոխութիւններ, ճամբորդութիւններ կը կատարէ: Սէքթերը փայլուն, բազմազբալ դէմք մը, կ'ածաղաբէ, ապերելու տենդով բռնկած՝ իր գործերուն կը հսկէ տեսակ մը աշխոյժով, երբեմն ուրիշի օգտին համար, միեւնոյն փոյթով կը գործէ:

Ուրիշ անգամներ երիտասարդ թոքախտաւորին եսը կ'արթնայ. կ'ուզէ ամէն ինչ ըլլալ եւ երեւալ. կը փափաքի որ որ իր վրայ խօսին ամէն տեղ, ամէն տան մէջ, չուկան, ժողովներու մէջ, որով ամէն տեղ կարելի է զինքը տեսնել. ամէն հանդէսի կը մասնակցի, կը յօդնի, կը աքնի, կը քրտնի, հալումաշ կ'ըլլայ եւ այսպէս չափազանց գգացուն եսասիրութեան մը զոհ կ'երթայ: Մէկ խօսքով, այս բոլորքան թոքախտաւորները կը վարժանան զիրենք չբլազատողները եւ ամէնուն ուշադրութիւնը իրենց վրայ կը հրաւիրեն, մինչեւ որ այս փայլուն չբլանն մարմնոյ աւերը յայտնէ:

Ահա՛ կարգ մը մանրամասնութիւններ որոնք կարեւորութենէ զուրկ չեն: Երբեմն ենթական առանց նշմարելու եւ զգալու, իր մտային կարողութիւններու փոփոխութեանց ենթակայ կ'ըլլայ, երբեմն ընդհակառակը այն փոփոխութեանց վրայ ճշգրիտ ծանօթութիւն կ'ունենայ եւ երբ զինքը չբլազատողները դիտողութիւն ընեն, փոմ ձեռքս չէ կ'ըսէ, պէտք է որ գործեմ եւ մալիմ...: Երբեմն ալ հազիւ հազ կը զգայ սոյն փոփոխութիւնը:

Երբ մարմինը բոլորովին կը վարակուի ու կը տկարանայ, շատ քիչ բացառութեամբ թոքախտաւորին մտաւորական վիճակը կը կերպարանափոխուի: Այս պարագային հիւանդի հետ գործ ունինք, որուն ցմահ ամանք իրենց վիճակին վրայ ցնորքներով լեցուն են, ուրիշներ հիւանդութեան առջեւ գլուխ ծռած, եւ վերջապէս կարգ մըն ալ՝ յուսահատ եւ ընկճուած: Գրեթէ ամէնքն ալ մոքի չբլամուի, ինչ ստորնութիւն իրեն համար: Երբ տարփանքէն խելայեղ զինքը մերժող մարդուն առջեւ կը ծնրադրէր աղերսագին, այդ դեղնամորթ աղիկը հանդիսատես եղած էր այդ ստորնացուցիչ տեսարանին:

Ու կրաս կը կատղէր խորհելով թէ անիկա կը սիրուէր, մինչ ինք կը մերժուէր նախատինքով: Ահռելի կերպով կը տանջուէր. արիւնի հեղեղ մը կ'անցնէր աչքերուն առջեւէն: Ու վայրագ գաղանի պէս՝ եատ եատ քաշուելով, սեղմուած ակռաներուն մէջէն կը կրկնէր.

—Արի՛ն, արի՛ւն, մահացու վրէժ մը պիտի լուծեմ. ձեր աչքերուն արտասուքները չպիտի բաւեն...

Զիրեն վրայ հեծաւ ու սկսաւ արագօրէն վազցնել զայն, անտառին ծառերուն մէջէ, խոլ կատաղութեամբ կրկնելով չարունակ.

—Օ՛հ, եթէ կարենայի գլուխս խախտել սո ժայռերուն դէմ.— Ի՛նչ երջանկութիւն, ամէն բան վերջացած պիտի ըլլար, ա՛լ չպիտի տառապէի:

Ու երբ Լորտ Ռիչմոնտի ապարանքին սեմէն ներս կը մտնէր, դիւային ծիծաղով մը մրմնջէց.

—Ա՛հ, ես ալ ուզեցի՛ր որ այդպէս ըլլայ, աւելի դէշ ձեզի եւ Լորտ Ռիչմոնտի համար:

ՓԴ.

Նիամա ու Ռաուլ առանց խօսելու իրարու հետ ամբարեցոյ կը դառնային, երբ հեռուէն մարդու ձայներ ուշադրութեան կը դարձնեն:

Մի եւեռնոյն առեն չորեքու լոյսով մարդիկ կը յառաջանային անտառին մէջէն:

Ամբարեցոյին բնակիչներն էին, որոնք Նիամայի ու Ռաուլի փախուստը նշմարած ըլլալով, զանոնք փնտռելու ելած էին: Պ. տը Պլինեաք զօրաւոր ձայնով մը պոռաց դիմինք դիմաւորողներուն.

—Հանրի՛, ամէն բան լաւ կ'երթայ:

Քանի մը վայրկեան յետոյ Պ. տ'Ալբէմը անոնց քով հասնելով.

—Ա՛հ, խենթ էք դուք, ըսաւ. ամբողջ տունը տակնուվրա՛յ կ'ընեն, որովհետեւ ձեր խելքին փչեր է դիւերանց պատյտ մը կատարել անտառներուն մէջ:

Հանրի դողդոջուն ձայնով մը ուղղած էր այս յանդիմանանքը, որովհետեւ շատ վախցած էր թէ անոնք խօսած կրսուած ըլլան Պ. տը Պլինեաք քանի մը բառերով իրողութիւնը պատմեց իր բարեկամին եւ աւելցուց.

—Վաղը կը խօսինք այդ մասին. Օրիորդ Հօրթօր այնպիսի խօսքեր ըրաւ, որ բոլորովին նոր եւ արտակարգ հոգիներ կը բանան ապագային համար:

Այդ երանելի՛ աւանին մէջ մատով ցոյց կը տրուին 15 17 տարեկան աղջիկները եւ 18 20 տարեկան մանչերը: Ծունը մեացող աղջիկ բնա՛ւ չկայ: Կապը, վառկանին, խուրը, համրը, ամէնքն ալ իրենց համար մէկմէկ նշանած կը գտնես: Սրամիտ օտարական կին մը ինծի կ'ըսէր թէ առանք կարծես արուն ու էգը միայն կը նային, բաժանասիրութիւն, գիզեկութիւն, ևլն. քիչ անգամ կը միտուելին հոն:

Ո՛չ մէկ քաղաքի մէջ տեսած եմ որ նորապսակ ամոլներէն մէկը կամ միւսը այնքան կարճատես կեանք մը ունենայ, որքան Բերրիի մէջ: Անոնց զաւակները իրենց պէս նիհար ու հիւանդոտ կ'ըլլան, ձիւդ այնպես, ինչպէս կը տեսնուի բուսական աշխարհի մէջ. ճճիներ, որդնահար ծառէ մը միթէ կարելի՛ է հիւծեղ պտուղներ ակնկալել, մանաւանդ երբ անոր արմատը մնուդ չտանաքը հոդէն: Անբնական չէ՞ նաեւ հիւանդոտ, անջատեալ ամոլներէ առողջ ու կայտառ զաւակներ սպասել:

Թէեւ այս իրողութեանց ականատես ըլլալէս ի վեր տասը տարիներ անցած են, սակայն չեմ կարծեր թէ Բերրիցիք մասնաւորապէս եւ Զաւանճագցիք ընդհանրապէս վերջ տուած ըլլան վաղահաս ամուսնութեանց: Թերեւս Բերրիի արդի երիտասարդութիւնը որ քիչ թէ շատ ուսում առած է չնորհիւ Միացեալին, մասամբ առաջքը առած ըլլայ այս յոռի սովորութեան:

Ես կը կարծեմ թէ ամէնէն աւելի վճռական Տէղապահը կամ Առաջնորդը կըրնայ վերջ տալ այս յոռի սովորութեան՝ հրամանի չալով անոնց՝ որ անչափահաս են: Արդի Տէղապահ Տ. Մակար Ծ. վարդապետ Տ. Ծովհաննէսեանի պէս բանիբուն հոգեւորականէ մը լիայոյս կը ըսպասենք այսպիսի դարման մը, որով մեծագոյն բարիքն ըրած պիտի ըլլայ իր հօտին:

ՆԱՐԱՑԻ

Քաղաքական Լուրեր

ԳԵՐՄԱՆԻԱ ԵՒ ԹՐԱՆՍՎԱԼ

Միջամտութեան խնդիրը.— Լորտ Սոլզպէրիի յայտարարութիւնը.—Գերմանիոյ կայսեր կարեւոր մէկ յայտարարութիւնը:

Գերմանիոյ դիւանագէտներէն մէկը որ իր անունը ծածուկ կը պահէ, սա նամակը ուղղած է բարիզեան Թեմպի մը:

«Տասներհինգ օրէ ի վեր միտքս մէկ մտմտուք կը քննադատէ Գերմանիան ու կ'ասէ՝ Պ. Քրիւկերը չընդունելուն համար: Ուստի կը փութամ պաշտպան վաստաբանի դերը կատարել այդ քննադատութիւններուն դէմ, վասն զի ամէնէն աւելի իրաւունք ունենալ կը կարծեմ իմ երկիրս պաշտպանելու: Հարաւային Ափրիկէի մէջ պատերազմը սկսելէն ի վեր Գերմանիոյ կայսրը թէ՛ անձամբ եւ թէ օտար երկիրներու մէջ իր ունեցած ներկայացուցիչներուն միջոցաւ չորս անգամ աշխատեցաւ գիտնալ թէ իր կողմէ ըլլալիք որ եւ է ձեռնարկ կամ առաջարկութիւն կրնա՞յ վերջ մը տալ հարաւային Ափրիկէի արիւնալի եւ անհաւասար պատերազմին: Ամէն անգամուն բացարձակապէս եւ անվհատելի կերպով հաստատուեցաւ թէ երկու պատերազմիկ կողմերէն մէկը պիտի չընդունի որ եւ է միջամտութիւն ո՛ր կողմէն եւ ի՛նչ ձեւով ալ եղած ըլլայ. նաեւ թէ այդ պատերազմիկ կողմին համար պատերազմին մնակ վաճառն է՝ իր հակառակորդին երկիրներուն ամբողջովին իւրացումը: Բանի մը չաբաթ առաջ դիւանագէտ մը խնդիրը նոյն իսկ Լորտ Սոլզպէրիի ներկայացնելով ըսաւ.

Այս խօսակցութեան միջոցին, յանկարծ, սուլոցի սուր ձայն մը լսուեցաւ անտառին մէջ. Պրինեն էր որ Բարիզէ կը դառնար, ուր, ինչպէս յայտնի է, իր տէրը զրկած էր՝ նամակ մը տանելու համար:

—Մի՞թէ անցաւ թէ բան մը պատահած է, ըսաւ Պրինեն, իր տիրոջ միանալով: Պիտի ըսեմ ձեզ թէ ինչէ՞ն հանգչայ. քիչ մը առաջ ձիաւոր կնոջ մը կոզմէ պիտի չախչախուէի: Աստուած իմ ինչ արագութեամբ կը վազեցնէր իր ձին. լուսնի լուսով ճանչցայ, ձեր ազգականուհին՝ օրիորդ Հօրթօրն էր: Անգլուհիները միայն կրնան այդքան արագ ձի վարել:

—Հաճեցէք լռել, ըսաւ Պ. տը Պլինեաք, տեսնելով որ ծերուկ նաւապետը դիտողութիւնները չէին վերջանար:

(Շարունակելի)

—)(63)(—

ԺԱՐԻ ԲՐԱՏԷԼ

ԴԵՂԻՆ ՄԱՐԳՐԻՏ

ԱՌԱՋԻՆ ՄԱՍ

ԼՈՐԴ ՕՒԶՄՈՆԻՏ ՄԻԼԻՈՆՆԵՐԸ

Ժ.Ռ.

—Սիրեցէք զիրար, բայց քիչ մը ամաչարեցէք... որովհետեւ կ'երդնում որ իմ վրիժառութիւնս վայրագ պիտի ըլլայ: Իբր ուղղակիտ թշնամի վերջին անգամ ըլլալով կը յայտարարեմ ձեզի թէ զգուշացէ՛ք: Ա՛հ հաւատացէք որ չատ աւելի արցունք պիտի թափէք քան որքան համբոյր չպիտի փոխանակէք:

—Կ'արգահատիմ ձեր վրայ, ըսաւ Ռաուլ դէպ ի նորատի աղջիկը յառաջնալով. պիտի կրնամ իմ սիրելիս պաշտպանել: Այն հաստատ համոզումը ունիմ թէ ձեր սնոտի սպառնալիքներէն պիտի կրնամ պահպանել զինքը: Ձեր մօրը սիրոյն համար ամէն բան կը ներեմ ձեզ... մինչեւ իսկ այն գարշելի զրպարտութիւնները, զոր ըրիք այս աղջկան վրայ եւ որ ինձս մը չէ հասցուցած ձեզի: Բայց նիամա ալ կը ներէ ձեզ, ու երբ քիչ մը յետոյ հանդարտիք, ցաւ պիտի զգաք ձեր մոլորման վայրկեաններուն վրայ եւ դուք ձեզի պիտի ամչնաք հոս տեղի ունեցած տեսարանին համար: Մնաք բարով, ամօ՛թ ձեզի:

Ստուգիւ կրաս մեծագոյն ամօթապարտ կը զգար ինքզինքը. այդ դեղնամորթին առջեւ պախարակուի՛լ, ընդհանուր դանդաղութեան մը ենթակայ են. այսպէս մտային ծուլութիւնը, անգործունէութիւնը անբաժանելի ընկերը կ'ըլլայ մարմնին ֆիզիքական զօրութիւններու հալ ու մաշին: Ինչպէս որ մկանունքները քիչ անուշդ առնելով կը սկսին տկարանալ, նոյնպէս ուղեղը հաղիւ կը գործէ: Մտաւորական այս ամլութիւնը կը չարունակուի մինչեւ մահուան վարկեանը և եթէ բացառիկ պարագաներու մէջ թոքախտաւորը բուժուի, սոյն վիճակը կը չարունակուի բուժուէն ալ վերջ: Հիւանդը անձնական պահպանութեան բնազդով սնած, թէ՝ պէտք է որ ապրի, թէ կ'ուզէ ապրիլ, թէ կրնայ ապրիլ, կամաց կամաց իր մտաւորական բոլոր կարողութիւնները իր անձին վրայ կը կեդրոնացնէ. ախորժակը, քունը, ջերմը, քրտինքը, եթէ իր միակ մտատանջութիւնները չեն, գոնէ իր կեանքին գլխաւոր զբաղումը կ'ըլլան:

Բայց մի՛ կարծէք որ ուղեղը՝ արտաքին աշխարհի խնդիրներու անտարբեր և իր անձով զբաղած (ինչ որ մեծ մասամբ արդիւնքն է բժշկին տուած խրատներուն), նիւթին նման բոլորովին անկման վիճակին ենթակայ եղած է: Ցիշողութիւնը, օրինակի համար, առաջուան չափ հաւատարիմ և որոշ է: Բայց պէտք է աւելցնել թէ աւելի կը կը կեդրոնանայ ու և չիշատակի մը վրայ: Եւ որովհետեւ մխրճութիւնը, մելամղձութիւնը այս հիւանդներուն ընդհանուր վիճակն է, ենթական աւելի կը չիչէ իր կեանքին դժուարին և տխուր օրերը: Մինչեւ վերջին վայրկեանը դատողութիւնը ուղիղ կը մնայ, ինչպէս նաեւ պատճառաբանական ոգին: Ամենադժուարին կացութեան մէջ, կրնայ իր գործերը կարգադրել առանալուշ և ամենաշահաւոր կերպով, ինչպէս նաեւ պաշտպանել իր իրաւունքը հնարաւոր կանոցողութեամբ և տրամաբանութեամբ. իր կամքն ալ որոշ կը մնայ և անփոփոխ, եթէ անշուշտ հիւանդութենէ առաջ ենթակային նկարագիրը նոյնն էր:

Ամէն թոքախտաւոր հարուստ կամ աղքատ, ճշմարիտ ճանաչողութեամբ հոգին կ'առանձ և կը չիչէ հիւանդութեան չարաչարանքը վայրկեանէ վայրկեան: Հազուագիւտ է տեսնել որ հիւանդը օրըստօրէ տեսակ մը խաբէութեամբ ինքզինքը աւելի լաւ զգայ, որքան որ իր զօրութիւնները սպառին և հիւանդութիւնը յառաջանայ. այս վիճակին աւելի ենթակայ են բժիշկները, դեղագործները, անասնաբոյծները, և այսպէս դաղտօրէն գերեզմանին փսին կը մտնեն առանց զգալու և կը մեռնին ծիծաղը երեսնիին վրայ: Սոյն վիճակը հիւանդութեան վերջին օրերուն աւելի կը չեշտուի:

Ահա՛ թոքախտաւորի մը մտաւորական վիճակին վրայ համառօտ ծանօթագրութիւն մը: Նոյնքան կարեւոր և օգտակար է նաեւ անոր հոգեկան վիճակը՝ որուն վրայ պիտի խօսինք ուրիշ անգամ:

Մ. Կ. ՄԱԼԱԳԵԱՆ

ԿԱՆԽԱՄՈՒՍՆՈՒԹԵԱՆՑ ԶՈՀԵՐԸ

Զարաանճագ.—Ցնծութեան հանգամանք.—Կոնխամուսնութիւն եւ իր տխուր հետեւանքները.—Դարմանը:

Զարաանճագ Մամուրէթ-իւլ-Ազիզի (Մարբերդ) կուսակալութեան ենթակայ գաւառակ մըն է: Բնակիչները առհասարակ հողագործութեամբ և անասնապահութեամբ կը զբաղին: Կեդրոնը՝ Բերրի 500 տնուոր աւան մըն է: Բերրիցի Հայոց մեծամասնութիւնը կը զբաղի առուտուրով կամ արհեստով, իսկ փոքրամասնութիւնը՝ հողագործութեամբ: Ամբողջ գաւառակը աղալըղ է: Գեղջուկը պարզ մարդ մըն է և ոչ այլ ինչ, կ'աշխատի իր մշակ և հունձքի ժամանակ կը ստանայ իր և իր ընտանեաց բաւելու չափ արմտիք: Զարաանճագի ժողովուրդը վարժուած է քիչով գոհանալու. մինչեւ վերջին տարիները Զարաանճագցին չէր գիտեր իր ծննդավայրէն հեռանալ և ուրիշ տեղ բախտ որոնել. հակառակ տնտեսական այս աննպաստ հանգամանքին, այդ խեղճ ու տգէտ ժողովուրդը ապրած է հոն, ուր իր նախորդ սերունդը եւս ապրած է:

Զարաանճագ գինեւէտ ու պտղաէտ գաւառակ մըն է. ժողովուրդը առ հասարակ խման է. փոքրիկները, դեռ հազիւ կաթէն կտրուած, գինի խմելու կը սկսին. անոց համար գինի խմելը սովորական բան է. արմտացս տղութիւն դուներնիք կը պատահի և այս պարագան անշուշտ երկնային չնորհ մըն է, որով ժողովուրդը ի վիճակի կ'ըլլայ անհրաժեշտէն չզրկուելու: Զարաանճագցիին համար ուրախութիւնը այն ատեն կատարեալ է երբ հացն ու գինին առատ են:

Հարսնիքները սովորաբար տեղի կ'ունենան աշնան: Ծնողաց մեծագոյն ուրախութիւնն է ժամ առաջ ամուսնացնել իրենց զաւակները. և այս մասին, պէտք է խոստովանիլ որ կը գերազանցեն ուրիշ գաւառացիները: Կեդրոնին՝ Բերրիի մէջ, քսուր 10 տարի առաջ, չատախ ականատես եղած եմ... 12–14 տարեկան աղջիկներու և 14–16 տարեկան մանչերու ամուսնութեան: Այս տեսակ վաղահաս ամուսնութեանց հետեւանքները աղէտալի ըլլալով հանդերձ, տգէտ ժողովուրդը կը չարունակէ ս՛ւկայ իր այս յոռի սովորութիւնը: Մահը այնքան յաճախադէպ է հոն որ մարդ կը սոսկայ: Միայն Հայերէն (350 տնուոր), օրական 1–4 հոգի կը մեռնին բնական մահուամբ. մեռելաթաղները անգործ չեն մնար: Միւս կողմէ մխիթարական է ըսել որ ծնունդներու թիւն ալ համեմատական է տեղի ունեցած մահերուն: Բերրիցի կինը բազմածին է. անոց մէջ կան այնպիսիներ որ 18-24 զաւակ ծնելու ատակ են (ականջը խօսի ամուլներուն): Ընդհանրապէս ծնած 6 զաւակներէն մէկը միայն կ'ապրի, այն ալ հազար դժուարութեամբ կը մեծնայ: Կայտառ ու առողջ տղաք դուներնիք կը տեսնուին. առ հասարակ գունատ, նիհար ու չերմոտ են երկու տեսիլն ալ պատկանող մանուկները: Դէմքի բնական կարմրութեան վրայ այնքան գաղափար չունէին այդ պզտիկները՝ որ երբ ուրիշ գաւառացի կարմրերես տղայ մը ունեցան վարժարանին մէջ իրենց դասընկեր, իրարու կը փսփսային թէ այդ տղան երեսը կարմիր պոյա քսած է և իրենց այդ կարծիքը հաստատելու համար յաճախ կը հետեւէին այդ տղուն, մինչ անիկա աղբիւրին առջեւ կը լուացուէր. որմէ վերջ, զարմանքով կը դիտէին որ անոր երեսը առաջուընէ աւելի պայծառ կարմրութիւն մը, գեղեցկութիւն մը ստացած է:

Դեռատի ամուսինները երկար չեն կրնար վայելել ամուսնական կեանքի քաղցրութիւնները: Անոնց մէջ եւս մահը յաճախադէպ է, բայց ոչ այնքան, որքան մանուկներու մէջ: Ամուսիններէն կարգադրելէն ետք օր ե օր կը տկարանան, կը ծիրծին, կը ծնգին, և հալու մաշ կ'ըլլան: Եւ ի՛նչ կարելի էր սպասել դեռատի, տկարակազմ և տակաւին արբունքի չհասած ամուլներէ: Հապա անոնցմէ ծնած զաւակները, օ՜հ, մի՛ հարցնէք, սոսկալի կերպով նիհար ու վտիտ արարածներ են անոնք, որոնք ձէթ չունեցող ճրագի պէս կը մարմրին և չատ չանցած կը չիջանին:

Այդ երանելի՛ աւանին մէջ մատով ցոյց կը տրուին 15 17 տարեկան աղջիկները և 18 20 տարեկան մանչերը: Ծունը մեացող աղջիկ բնա՛ւ չկայ: Կապը, վառկանին, խուրը, համրը, ամէնքն ալ իրենց համար մէկմէկ նշանած կը գտնես: Սրամիտ օտարական կին մը ինծի կ'ըսէր թէ առանք կարծես արուն ու էգը միայն կը նային, բաժանասիրութիւն, գիզեկութիւն, ևլն. քիչ անգամ կը միտուելին հոն:

Ո՛չ մէկ քաղաքի մէջ տեսած եմ որ նորապսակ ամոլներէն մէկը կամ միւսը այնքան կարճատես կեանք մը ունենայ, որքան Բերրիի մէջ: Անոնց զաւակները իրենց պէս նիհար ու հիւանդոտ կ'ըլլան, ձիւդ այնպես, ինչպէս կը տեսնուի բուսական աշխարհի մէջ. ճճիներ, որդնահար ծառէ մը միթէ կարելի՛ է հիւծեղ պտուղներ ակնկալել, մանաւանդ երբ անոր արմատը մնուդ չտանաքը հոդէն: Անբնական չէ՞ նաեւ հիւանդոտ, անջատեալ ամոլներէ առողջ ու կայտառ զաւակներ սպասել:

Թէեւ այս իրողութեանց ականատես ըլլալէս ի վեր տասը տարիներ անցած են, սակայն չեմ կարծեր թէ Բերրիցիք մասնաւորապէս եւ Զաւանճագցիք ընդհանրապէս վերջ տուած ըլլան վաղահաս ամուսնութեանց: Թերեւս Բերրիի արդի երիտասարդութիւնը որ քիչ թէ շատ ուսում առած է չնորհիւ Միացեալին, մասամբ առաջքը առած ըլլայ այս յոռի սովորութեան:

Ես կը կարծեմ թէ ամէնէն աւելի վճռական Տէղապահը կամ Առաջնորդը կըրնայ վերջ տալ այս յոռի սովորութեան՝ հրամանի չալով անոնց՝ որ անչափահաս են: Արդի Տէղապահ Տ. Մակար Ծ. վարդապետ Տ. Ծովհաննէսեանի պէս բանիբուն հոգեւորականէ մը լիայոյս կը ըսպասենք այսպիսի դարման մը, որով մեծագոյն բարիքն ըրած պիտի ըլլայ իր հօտին:

ՆԱՐԱՑԻ

Ժողովուրդ, որ ոչ ունի իր հողը, ոչ ունի իր տունը, ոչ ունի իր հայրենիքը, ոչ ունի իր ազգային կյանքը, ոչ ունի իր ազգային ինքնավարությունը, ոչ ունի իր ազգային ներկայացուցչությունը, ոչ ունի իր ազգային դրոշը, ոչ ունի իր ազգային զինվորությունը, ոչ ունի իր ազգային դատարանները, ոչ ունի իր ազգային ոստիկանությունը, ոչ ունի իր ազգային դրամագլուխը, ոչ ունի իր ազգային գանձարանը, ոչ ունի իր ազգային բանակը, ոչ ունի իր ազգային ծովային նավատորմիղը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին առևտուրը, ոչ ունի իր ազգային արդյունաբերությունը, ոչ ունի իր ազգային ֆինանսները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին պարտքերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին վարկը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին քաղաքականությունը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին առևտրական պայմանագրերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին դիվանագիտությունը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին հյուպատոսությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գործակալությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին կապերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին հեռագրական գծերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին փոստային գծերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին երկաթուղային գծերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին նավահանգիստները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին ջրանցքները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին ճանապարհները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին կամուրջները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին շենքերը, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին հուշարձանները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին թանգարանները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գրադարանները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին դպրոցները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին համալսարանները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գիտական ակադեմիաները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գրական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին թատրոնները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին երաժշտական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին նկարչական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին քանդակագործական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին ճարտարապետական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գիտական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին գրական ընկերությունները, ոչ ունի իր ազգային ներքին և արտաքին թատերական ընկերություն

ՓՈՍՏԱՊԱՏԱՐ

Նիկոլ Դումա — «Հայաստան» թերթի խմբագրին։

Պարոն խմբագիր,

Ձեր թերթի 25 համարում կարդացի Ձեր հրատարակած հետևյալ հեռագիրը Ալեքսանդրապոլից։

«Ալեքսանդրապոլ, 25 մարտ։ — Ելևէջներ են տեղի ունենում Հայոց ազգային պատգամավորական ընտրությունների շուրջ։ Ընտրությունները պետք է կատարվեին 1500 հոգի ընտրողների կողմից, որոնց մեջ ընդգրկված են նաև ամենաաղքատ մարդիկ, որոնք ոչ մի հարկ չեն վճարում։ Ընտրությունները պետք է կատարվեին ոչ թե ըստ գլխաքանակի, այլ ըստ հարկերի վճարման։ Ընտրությունների օրը ընտրողների մեծ մասը չի ներկայանում, որովհետև նրանք հարկ չեն վճարում, և ընտրությունները ձախողվում են։ Ընտրությունների օրը ներկայանում են միայն հարուստները, որոնք ընտրում են իրենց ներկայացուցիչներին։ Ընտրությունները ձախողվեցին, որովհետև ներկա էին միայն 150 հոգի։ Ընտրությունները կրկին նշանակված են ապրիլի 4-ին։ Ընտրությունների ձախողման պատճառը հետևյալն է։ Ընտրությունների օրը ներկայացուցիչ ընտրելու համար ներկայացել էին 3 հոգի, որոնցից մեկը՝ Ալեքսանդրապոլի առևտրական խորհրդի նախագահ Ա. Ղազարյանը, ստացել է 75 ձայն, մյուսը՝ Ալեքսանդրապոլի առևտրական խորհրդի անդամ Ա. Ալեքսանյանը, ստացել է 74 ձայն, իսկ երրորդը՝ Ալեքսանդրապոլի առևտրական խորհրդի անդամ Ա. Ալեքսանյանը, ստացել է 74 ձայն, իսկ երրորդը՝ Ալեքսանդրապոլի առևտրական խորհրդի անդամ Ա. Ալեքսանյանը, ստացել է 74 ձայն։ Ընտրությունների օրը ներկայացուցիչ ընտրելու համար ներկայացել էին 3 հոգի, որոնցից մեկը՝ Ալեքսանդրապոլի առևտրական խորհրդի նախագահ Ա. Ղազարյանը, ստացել է 75 ձայն, մյուս

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է 1903 Թ. ՄԱՐՏԻ 1-ԻՆ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

ԿԱՆԱՉ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՄՈՒԼԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ ՍՈՑԻԱԼԻՍՏԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ